

OKRESNÁ PROKURATÚRA MARTIN
Vajanského nám. 1, 036 80 Martin 1

Číslo: 1 Pv 59/25/5506-32
EEČ: 2-40-385-2025

Martin 02.05.2025

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Martin

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvinenej:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie
mladistvý

ktorá je trestne stíhaná pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

- ako žiačka XXXXX triedy Základnej školy XXXXX vo XXXXX XXXXX sa dňa XXXXX v presne nezistenom čase v triede počas hodiny anglického jazyka sa spýtala učiteľky angličtiny poškodenej XXXXX, po tom čo jej táto oznámila, že bude mať z anglického jazyka zhoršenú známku, či sa bojí výšok, na čo poškodená reagovala slovami, že sa nebojí výšok, a opýtala sa jej, že či ju chce zhodiť zo strechy, na to sa následne obvinená opäť opýtala poškodenej, či sa niečoho bojí, načo opäť poškodená odpovedal, že sa nebojí a prečo by sa mala, pričom obvinená sa na to opýtala poškodenej, či má z nej strach, následne z dôvodu ako sa stupňovali otázky na poškodenú vediac o psychických problémoch obvinenej, začala poškodená pociťovať strach o svoj život a zdravie,

- následne dňa XXXXX v presne nezistenom čase v triede Základnej školy XXXXX vo XXXXX počas vyučovania keď nevidela cez vysokého spolužiaka XXXXX, na tabuľu, tomuto adresovala slová, nech drží hlavu dole, lebo mu ju odreže, pričom však poškodený slová obvinenej nepočul a ani potom ako mu o slovách obvinenej povedali spolužiaci tieto nebral vážne a nemal z nich strach,

Okresnému úradu, Odboru všeobecnej vnútornej správy v Martine

lebo výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník OO PZ Vrútky uznesením sp. zn. XXXXX zo dňa XXXXX postupom podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začal trestné stíhanie pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a následne vyšetrovatelka OKP OR PZ XXXXX uznesením sp. zn. XXXXX zo dňa XXXXX postupom podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesla obvinenie XXXXX pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Vyšetrovatelka PZ po skončení vyšetrovania predložila spisový materiál na tunajšiu prokuratúru spolu s návrhom na podanie obžaloby.

Preskúmaním spisového materiálu som dospela k názoru, že vyšetrovanie bolo vykonané v súlade so zákonom a v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, pričom zhodnotením výsledkov prípravného konania som dospela k záveru, že v predmetnej veci nejde o prečin, ale skutok obvinenej môže byť posúdený ako priestupok.

Vyšetrovatelka PZ v priebehu vyšetrovania vykonala pomerne rozsiahle dokazovanie. Vykonala výsluch obvinenej, výsluch svedkyne – poškodenej XXXXX, výsluch svedkyne XXXXX, výsluch svedkyne XXXXX, výsluch svedka XXXXX výsluch svedkyne XXXXX výsluch svedka XXXXX výsluch svedka XXXXX, svedka XXXXX, svedkyne poškodenej XXXXX, zabezpečila znalecký posudok z odboru psychológie, znalecký posudok z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, znalecký posudok z odboru elektrotechnika a viacero listinných dôkazov k správaniu obvinenej v školskom prostredí ako aj k osobe samotnej obvinenej.

Obvinená k veci v podstate uviedla, že bola liečená na psychiatrii v máji roku 2024, liečenie trvalo 2 mesiace. Alkoholické a iné omamné látky nepožíva. Žuje žuvací tabak.

K skutku týkajúceho sa jej učiteľky XXXXX uviedla, že to bolo na hodine angličtiny, kde im učiteľka čítala známky a jej spolužiačky XXXXX povedala trojku. Spolužiak XXXXX na to povedal, že „pani učiteľka mali by ste sa báť, keď pôjdete s ňou vo vlaku“ a XXXXX na to odpovedala, že nechodí vlakom, ale autobusom. Bol vtedy taký ten krik a je pravdepodobné, že to nepočula učiteľka, ale počula, iba ako XXXXX na to odpovedá. Obvinená chcela k tomu povedať tiež nejaký vtip, a tak sa spýtala pani učiteľky, že „pani učiteľka čoho sa bojíte? Výšok?“. A spolužiaci sa na to zasmiali, ale keď som sa pozrela na pani učiteľku, tak mala vážny výraz a obvinená nadobudla dojem, že ju odcudzuje a spýtala sa jej, či sa jej bojí. Obvinená má za to,

že keď niekoho odcudzujete, tak sa ho prakticky aj bojíte, tak preto som sa jej to spýtala, lebo ju odcudzuje. To bolo kvôli tomu, že XXXXX nepovedala nič na tú vyhrážku, ale na ňu sa pozrela s vážnym výrazom. Spolužiaci sa na tom zasmiali a ju to potešilo. Povedala to len preto, aby zapadla do kolektívu. Učiteľka XXXXX XXXXX to moc neriešila.

V utorok bol ten incident, že písala ten list pani učiteľke XXXXX, že sa jej chce ospravedlniť, že to zle pochopila a spolužiaci sa tam zhromaždili, že tam má dva papiere a že tam je meno XXXXX a že to je zoznam ľudí, ktorých chce dobodať. Spolužiaci sa zgrupili a dohadovali sa, čo tam povedia. Išli všetci za triednou učiteľkou do kabinetu. Išla tam aj ona. Nevedela, čo sa deje, keď tam prišla všetci boli ticho. Vypýtala si gombíky a išla naspäť. Doma šije oblečenie. Ako išla do triedy, si sadla. Zabuchli sa za ňou dvere a bola v triede úplne sama, potom zazvonilo, prišla pre ňu učiteľka a potom prišli policajti.

List, ktorý písala učiteľke, jej nestihla odovzdať. Dala ho, ale polícii. Spolužiakovi sa nijako nevyhrážala, že by mu odrezala hlavu.

Minulý rok mala s XXXXX konflikt, keď napriek upozorneniam učiteľky, pokračoval v jej provokovaní, že má otca alkoholika, tak obvinená na neho zaútočila. Rozbila mu peru. Toto bol jediný vážnejší konflikt so spolužiakmi. Potom boli iba hádky. V triede to bolo s konkrétnymi spolužiakmi, ale cez sms správy sa do nej pustil každý v školskej skupine. V tejto skupine je ich trieda a väčšinou si tam pýtajú úlohy, rozprávajú sa o písomkách, o škole, posielajú si tam videá, ale väčšinou sa tam hádajú kvôli hovadinám. Ona sa tam s nikým nekamaráti, a keď sa napríklad poháda s jedným, tak sa do toho zapoja všetci. Všetci sú na jednej strane a sú proti nej. Väčšinou, keď si vypýta úlohu, ako keby ich tým otravovala, tak oni vybuchnú a oni jej tam vypisujú veci. Vypisujú narážky na ňu, že je sprostá a tak. Proste ju urážajú. Volajú jej zo súkromného čísla, aby nevedela, kto to je, a tam jej vravia, že má skapať, že jej sestru zabijú, znásilnia. Ona nereaguje už teraz nijako, väčšinou odpíše, že ďakuje, že už stačí. Niekedy sa im za to vyhrážala, že si ich nájde alebo niečo také, lebo vtedy to bolo fakt šialené. Myslí si, že niečo také povedala a občas to zdvihla aj jej mama. Súhlasila aj s poskytnutím tejto komunikácie. Snažila sa to riešiť s triednou učiteľkou, ale tá to ignorovala.

K veci bola vypočutá aj svedkyňa XXXXX-matka obvinenej, ktorá k veci uviedla, že bola informovaná v pondelok XXXXX pani triednou učiteľkou XXXXX, ktorá jej povedala, že dcéra sa vyhrážala učiteľke angličtiny a teda chce, aby som sa dostavila do školy. Dohodli sa na stredu o XXXXX hod.. V pondelok večer išla dcéra k otcovi, a tak so sa s ňou rozprávala až v utorok, o tom čo sa stalo. Dcéra jej povedala, že sa uzatvárali známky na angličtine a poškodená XXXXX jej povedala, akú má známku, teda ona každému povedala akú má známku a každý k tomu povedal nejaký komentár. Potom jej povedala tú príhodu s XXXXX, či sa pani učiteľka nebojí cestovať s XXXXX vlakom domov. Pani učiteľka zrejme na to povedala, že sa nebojí alebo zrejme na to nereagovala a potom, keď povedala známku dcére, tak ona chcela mať podobný komentár, lebo si myslela, že to bude brané ako vtip, tak povedala, že či sa pani učiteľka niečoho bojí, či sa bojí výšok. Potom, že sa na ňu pani učiteľka nejako divne pozrela, a že bolo jasné, že to nepochopila ako vtip. To bolo k tej veci, čo sa týka pani učiteľky.

Nevedel, či počas tej hodiny alebo v ten dňa dcéra začala písať ten list pani učiteľke XXXXX ako ospravedlnenie za svoju parafrázu.

Svedkyňa dobrovoľne vydala vyšetrovateľovi list, písaný obvinenou a určený pani učiteľke XXXXX. O liste jej povedala dcéra, ktorá jej tiež povedala aj to, kde sa nachádza ten list. List sa nachádzal v jej školskej taške medzi učebnicami.

Následne bola svedkyňa predvolaná do školy na stredu XXXXX., ale už v čase okolo XXXXX hod. jej volal riaditeľ školy, že sa má dostaviť do základnej školy lebo, že obvinená je tam aj s políciou.

Ku skutku, že by sa mala vyhrážať spolužiakovi, k tomu nevedela povedať nič. Od tohto školského roku riešia v škole, že obvinená spí na hodinách a nereaguje na nikoho, ani na učiteľov, ani na spolužiakov. Čiže to, že reagovala je pre ňu prekvapením. Svedkyňa tiež povedala, že obvinená mala furt problémy so spolužiakmi. Najväčšie pripomienky mal k spolužiakom XXXXX a to z dôvodu že ako sa obvinená chová na tých hodinách, že prečo ona môže spať, oddychovať, prečo má iný režim. Svedkyňa nevedela, že by sa obvinená niekedy predtým vyhrážala spolužiakom alebo učiteľom. Ona sama hovorila obvinenej, aby ich ignorovala.

Šikanu na škole vnímala od 5-tej triedy, teda ako dcéra prestúpila. Oni si medzi sebou ako spolužiaci stále robili zle, kradli – schovávali si úbory, topánky. Obvinená prišla párkrát domov v papučiach, schovávali si alebo brali pomôcky na hodinu – napr. pravítka. Situáciu riešila postupne s viacerými triednymi učiteľkami, ktoré tam už však nie sú a aj so psychologičkou. Asi v školskom roku XXXXX začali na obvinenú doliehať depresie a sebapoškodzovanie. Vtedy mala obvinená aj individuálny študijný plán z dôvodu tej šikany. Prebehla diagnostika a bola jej stanovená diagnóza stredne ťažká depresia so sebapoškodzovaním a následne aj Aspergerov syndróm v ženskej forme. Potom sa v škole mali prijať nejaké opatrenia, ale nevie, že by sa niektoré dohodnuté veci urobili (konzultácia obvinenej s triedou, že sa postaví proti sebe a povedia si, čo komu vadí). Šikana obvinenej prebiehala aj na rôznych komunikačných platformách. Keď obvinenej doma vyzváňal telefón, tak jej to pár krát zodvihla, keď už bola doma, bol tam vždy chlapčenský hlas zo súkromného čísla – z neznámeho čísla, tento hlas bol najskôr zaskočený, lebo nevedel kto zodvihol telefón a potom začal hovoriť, že mala by si sa dať liečiť, daj si utrátiť svojho psa, lebo ho utratí on. Svedkyňa povedala, že čo si to dovoľuje a zložila. Po tomto akékoľvek utajené čísla zablokovali, nedvíhali ich. SMS správy obvinená dostala tiež. Čítali ich, tiež tam boli v nich takéto veci, že mala by sa dať „splynovať“, že by nemala chodiť do tej školy a následne ešte s jej manželom to riešili, na čo komunikácia prostredníctvom SMS správ skončila a o komunikácii prostredníctvom iných sociálnych sietí nevedela. Vie, že spolužiaci jej tiež písali do správ, že je šialená a podobne.

Svedkyňa po riadnom zákonnom poučení dobrovoľne vydala mobilný telefón obvinenej.

Svedkyňa poškodená XXXXX XXXXX k veci uviedla, že do školy XXXXX vo XXXXX nastúpila v auguste 2023. Do začiatku školského roku 2023/2024 obvinenú nepoznala vôbec. Je to jedna z jej žiačok, teraz chodí do XXXXX triedy. Začala ju učiť, keď bola ôsmačka. Ešte pred začiatkom školského roka XXXXX bola oboznámená s tým, ktoré deti so špeciálnymi vývinovými poruchami bude mať v triede. Medzi týmito deťmi bola aj obvinená.

Čo sa týka obvinenej, boli obdobia, keď normálne fungovala na hodine, mala učebnice, vnímala, robila si úlohy, smiala sa s ostatnými, normálne komunikovala s deťmi a aj s ňou. Potom bolo obdobie, keď bola úplne depresívna, nenosila si pomôcky, odvrkla, zúrila po deťoch, tam človek nevedel, ako bude reagovať. Často mala neprítomný pohľad, od rána bolo zrejmé, že je to celé zle. Nič sa jej nechcelo robiť na hodine, ani obrázky opisovať, ani komunikovať, tak ju nechala len tak.

Obvinená ako dieťa so špeciálnymi vývinovými poruchami, má miernu mániodepresívnu poruchu a ešte problémy s písomom.

Čo sa týka toho samotného incidentu, bolo to v deň, keď uzatvárala známky k prvému polroku XXXXX a presne to bolo v piatok XXXXX. Prvú hodinu má s touto triedou. Obvinená sedí v poslednej lavici hneď pri dverách. Začala s ňou, pozrela na známky, zhodnotila jej prácu a povedala jej, že jej uzatvára na vysvedčení trojku. Následne sa spustila medzi nami komunikácia. Ostatní žiaci si mali vypracovať cvičenie. Chcela v ten deň uzatvoriť známky celej triede. Obvinená, potom ako jej povedala, že jej uzatvára trojku, začala mať tie otázky, že či sa poškodená bojí výšok, Povedala jej, že nie, že prečo, „chceš ma zhodiť zo strechy?“. Povedala jej to preto, lebo jej chcela takto dať najavo, že sa jej nebojí. V tomto čase bola obvinená v takej duševnej nepohode, chodila pochmúrne oblečená, tvárila sa skleslo, asi mala aj nejakú liečbu nasadenú od psychiatra, preto sa bála. Trojka z angličtiny sa poškodenej zdala adekvátne. Lebo v tej dobe už nepracovala na hodine. Ani v triede to nebolo v poriadku, keď sa obvinená v triede niečo spýtala spolužiakov, tak je odvrkli a ona odvrkla im. Nemala tam už kamarátov. Ten vzťah v triede bol už napätý. V tom prvom roku – v tom ôsmom ročníku ako trieda fungovali normálne, mala tam kamarátky, aj chodili spolu von, ale v tom deviatom ročníku to už nefungovalo. Obvinená na nich opakovane nakričala, niekedy nie do takej agresívnej miery, ale sa to opakovalo. Čo bolo spúšťačom tohto jej správania nevie.

Keď obvinenej povedala, že sa výšok nebojí a spýtala sa jej, či ju chce zhodiť, tak po chvíli obvinená reagovala tak, že sa jej opýtala, či sa niečoho bojí. Poškodená odpovedala, že „nie, prečo by som sa mala“. Potom sa jej obvinená opýtala, „a bojíte sa mňa,“ Na to odpovedala, že „nie, mala by som sa?“ Následne na to niekto z triedy vykrikol, že „pani učiteľka, veď ona sa Vám vyhráža“. Nereagovala na to, lebo potrebovala uzatvoriť tie známky. Hlavou jej však behali rôzne myšlienky. Počas toho dňa sa stretla s pani psychologičkou XXXXX a povedala jej o tom, čo sa jej stalo na tej hodine. Povedala jej, že sa s obvinenou porozpráva.

Vedela, že obvinená chodí k nej na stretnutia, tak chcela, aby vedela, čo sa stalo na hodine.

Následne na to v pondelok ráno povedala kolegom, čo sa stalo, na čo jej výchovná poradkyňa povedala, aby vec oznámila vedeniu školy. Následne to oznámila spolu s triednou učiteľkou pani XXXXX zástupcovi školy - pánovi XXXXX. Ten povedal, že treba zavolať do školy matku obvinenej. Triedna učiteľka dohodla stretnutie na XXXXX hod. V tento deň prišiel za ňou zástupca a povedal im, že sú tu policajti a že má ísť do riaditeľne.

Poškodená uviedla vo vzťahu k slovám obvinenej, že pri tretej otázke sa už bála. Bála sa toho, čo by mi mohla urobiť, lebo som vedela, že obvinená ubližovala sebe, mala tie depresívne nálady, tak po tretej otázke sa bála. Len to nechcela dať najavo pred triedou. Napríklad, keď obvinená dlho chýbala, tak sa jej napríklad pýtala, či môžeme písať napríklad písomku, lebo nechcela, aby sa obvinená naštartovala k nejakým jej výbuchom, tak jej to povedala.

Podľa názoru poškodenej obvinená nebola šikanovaná. Nastal nejaký zlom v triede a trieda prestala fungovať ako kolektív. Trieda obvinenú neprijala medzi seba a ona nechcela ich. Obvinená bola tá, čo im vulgárne nadávala.

Svedok mladší ako 18 rokov XXXXX ktorému sa mala poškodená vyhrážať k veci uviedol, že k tomu skutku, pre ktorý bolo vznesené obvinenie obvinenej ani moc nevie. Chodí na Základnú školu XXXXX, XXXXX. Chodí do XXXXX triedy.

Obvinená je jeho spolužiačka od 5. ročníka. Bližšie ju nepozná. V čase keď sa mala obvinená vyhrážať poškodenej pani učiteľke XXXXX, bol v triede, ale už si nepamätá ako to prebiehalo. Vie iba, že to bolo na hodine angličtiny. K tomu, že sa obvinená mala vyhrážať jemu vedel od spolužiakov, že obvinená cez neho nevidela a že povedala, že mu odreže hlavu. Nevidela cez neho, lebo sedí v prvej lavici. Spolužiaci mu to povedali po hodine. Nepamätá si ako na to zareagoval a nepamätá si ani ako sa potom cítil. Nebol potom ani so spolužiakmi, keď to išli oznámiť triednej učiteľke. On o tom, že sa mu mala obvinená vyhrážať nikomu nepovedal ani vtedy ani neskôr. Obvinenú nijako nerieši iba ako spolužiak. Nevie o tom, že by sa obvinená v jeho prítomnosti chovala tak, že by sa necítil v pohode. Ostatní spolužiaci obvinenú ignorovali. To, že by mu obvinená povedala, že „XXXXX, daj si dole tú hlavu, lebo Ti ju inak odrežem“, svedok nepočul. V minulosti nemal s obvinenou nijaký spor a ani konflikt. Po tom, ako mu spolužiaci povedali, čo obvinená povedala, že „si má dať dole hlavu, inak mu ju odreže“, nenadobudol obavu o svoj život alebo zdravie. Svedok sedí v prednej lavici oproti tabuli. Obvinená sedí vzadu pri dverách. Pripustil, že je možné, že cez neho nevidela. Nevedel, či je obvinená zo strany spolužiakov šikanovaná. On sa obvinenej nebojí. Obvinená kedysi mala v triede kamarátku, teraz už nie.

Svedkyňa poškodená XXXXX ako matka XXXXX. k skutku uviedla, že o tom, že by sa obvinená mala nejakým spôsobom vyhrážať jej synovi nevedela absolútne nič. O tom, že by sa údajne malo niečo také udiť, sa dozvedela v podstate až pred jeho výsluchom a pri jeho výsluchu. Syn jej povedal, že on nič nepočul v tom zmysle, že by sa mu obvinená vyhrážala. Povedali mu to len spolužiaci. Syn nemá strach z obvinenej. Nakoľko sa nič nestalo z ich pohľadu, necíti sa byť poškodenou. Jej syn sedáva v prednej lavici asi v strednom rade a to z dôvodu, že má poruchy učenia. Chce povedať, že sedí v prvej lavici a to napriek tomu, že je vyššej postavy a to z dôvodov, že má poruchy učenia.

XXXXX – osoba mladšia ako 18 rokov k veci uviedol, že je žiakom ZŠ XXXXX a chodí do XXXXX ročníka. Obvinená je jeho spolužiačka od piateho alebo šiesteho ročníka.

K prvému skutku uviedol, že bola hodina angličtiny v piatok. Pani učiteľka vyhodnocovala známky s tým, že prešla na meno obvinenej a povedala jej výslednú známku, horšiu ako predpokladala a tak sa obvinená začala hnevať. Následne po rozdani písomiek, písomku vytrhala zo zošita a začala ju pomaly trhať s tým, že pani učiteľky sa začala pýtať, či sa bojí výšok. Pani učiteľka odpovedala, „nie, prečo by som a mala báť výšok?“ Následne pani učiteľka prechádzala ďalšie mená. Ďalšia otázka obvinenej bola, či sa niečoho bojí. Pani učiteľka odpovedala „nie, nebojím a mala by som sa niečoho báť?“ Pani učiteľka opäť prechádzala ďalších žiakov a ďalšia otázka obvinenej bola, či sa jej bojí. Pani učiteľka odpovedala „nie, nebojím, prečo by som sa mala?“. Následne skončila vyučovací hodina.

V ďalší deň v utorok na druhej alebo tretej hodine slovenského jazyka pani učiteľka skúšala spolužiaka a rozdávala písomky, pričom obvinená zo zadnej lavice sa začala pýtať všeobecne triedy s nožničkami v ruke, či chcú dopadnúť ako tá škola. Následne sa zasmiali s tým, že pani učiteľka ju ignorovala a to isté pani učiteľku ignorovala ona, lebo nevidela na tabuľu. Následne s nožničkami v ruke začala brúsiť lavicu a točiť si ich na prstoch. Nožnice mala asi preto, že sa chystala na výtvarnú, lebo chce ísť na umeleckú strednú školu. Ďalšia otázka bola na spolužiaka, ktorý sedí vpredu, respektíve výhražná poznámka, že nech si dá dole

hlavu, lebo ináč mu ju odreže. Ten spolužiak sa volá XXXXX a sedí v prednej lavici v strede. Ona si to mrmlala, ale zadné lavice to počuli. V zadnej lavici slová obvinenej počul on, taktiež v zadnej lavici sedí XXXXX ktorá to zrejme tiež počula a počula to aj v prednej lavici XXXXX. Spolužiak XXXXXo nepočul. Po hodine mu to povedali s tým, že povedal, že to nepočul. Ten deň už prebiehal v pohode.

Na druhý deň v stredu to chceli ísť povedať triednej učiteľke XXXXX do výtvarného kabinetu s tým, že ich prenasledovala obvinená, lebo niečo tušila, tak začala zahovárať, že si prišla po gombíky. Celý deň po nich pozerala a zazerala, lebo niečo tušila s tým, že bol koniec prestávky, tak pani učiteľka to povedala zástupcovi riaditeľa, pretože ich poslala, že majú ísť za ním, keďže bol koniec prestávky tak mu to povedala ona a cez ďalšiu hodinu prišla pani učiteľka triedna a povedala obvinenej, že si ju volá pán zástupca riaditeľa školy. Následne cez piatu hodinu prišiel po neho riaditeľ s tým, že má ísť na výsluch do riaditeľne, v ktorej bola aj poškodená XXXXX XXXXX- pani učiteľka angličtiny. Potom sa vrátil na hodinu.

Svedok uviedol, že nemá dobrý vzťah s obvinenou z dôvodu, že po nastúpení prvé dva roky sa kamarátili všetci dokopy. Minulý rok, ale obvinená podkopala stoličku najlepšej kamarátke. Tá si narazila kostrč a nebola asi mesiac v škole. Na hodine sa to neriešilo. Spolužiačka na hodine plakala a obvinená sa škodoradosťou pousmiala. Vyhovorila sa, že počuje nejaké hlasy. Následne to bolo fyzické napadnutie spolužiaka XXXXX, ktorý sa jej opýtal niečo v ohľadom psychiatria, ona sa na zastupovanej hodine slovenského jazyka rozbehla po ňom a rozbila mu peru. Tiež s ňou nemá dobrý vzťah, lebo sa kamaráti s nejakou skupinkou ľudí, ktorá buď pije alkohol, fajčí cigarety, fajčí elektrické cigarety, používa žuvací tabak a mnoho ďalšieho. Niekedy na fotkách vyzerá divne, nevie to opísať, a preto ju nemá nikto z triedy moc v obľube a nemá s ňou nejaký bližší vzťah. Keď sa niekoho niečo spýta, tak jej s radosťou odpovedia, aj vysvetlia učivo, len tam nie je žiadny bližší kamarátsky vzťah. Ešte na občianskej bola odpovedať s nožničkami v ruke. To bolo ešte v tomto období.

S obvinenou mal najprv kamarátsky vzťah. To sa zmenila, keď podkopala kamarátke stoličku. Neskôr sa prestala baviť s najlepšou kamarátkou, to ju zmenilo. Zmenila sa známami, začala chodiť von s novou partiou. Ukazuje to na Instagramových storičkách.

Aj v minulosti mala obvinená útočné a agresívne správanie voči spolužiakom. Najprv to bola sranda, ale neskôr to brali vážnejšie. Chceli to riešiť s vtedajšou triednou učiteľkou, ale tá sa nechcela doťahovať s rodičmi obvinenej.

Svedok si nespomínal, že by boli nejaké hlášky potom, ako poškodená pani učiteľka povedala známku XXXXX, iba sa na tom zasmiali. Nevie ani, či táto nato nejakou reagovala.

K druhému incidentu uviedol, že obvinená nevidela na tabuľu a tak povedala tú poznámku. Povedala to mierne, XXXXX to nepočul. Ale počula to XXXXX a pravdepodobne lavica pred ním.

Určite po incidente v XXXXX vnímali situáciu s obvinenou citlivejšie. Trieda reagovala na konverzáciu s obvinenou na spoločnom chate citlivo aj predtým. Spolužiaci sa s ňou hádali.

Za triednou učiteľkou išli spoločne so spolužiakmi XXXXX ,pričom pani učiteľku našli v kabinete výtvarnej výchovy. Jeho sa to opýtal kamarát XXXXX a opýtal sa ho, či ideme za učiteľkou povedať o obvinenej, pričom svedok povedal, že poďme. Obvinená za nimi chodila .

Za triednou učiteľkou išli spoločne so spolužiakmi XXXXX ,pričom pani učiteľku našli v kabinete výtvarnej výchovy. Jeho sa to opýtal kamarát XXXXX

a opýtal sa ho, či idú za učiteľkou povedať o obvinenej, pričom svedok povedal, že podme. Obvinená za nimi chodila . Pani učiteľke v podstate povedali jednotlivo o incidentoch z minulosti, pričom, tiež poukázali, že obvinená v ten deň sa mala opýtať, či chcú byť ako tá škola (mysleli tým školu v Spišskej Starej Vsi). Potom išli za vedením školy.

Niekedy si z obvinenej robili srandu.

Svedok tiež poskytol vyšetrovateľke fotografie stiahnuté zo sociálnej siete obvinenej.

XXXXX – mladšia ako 18 rokov k veci uviedla, že s obvinenou sú iba čisto spolužiačky, predtým sme boli aj kamarátky. S obvinenou sa prestali baviť (ona s kamarátkami). Bolo, keď začala mať obvinená psychického problémy. Začala to zneužívať a začala sa k nim hnusne správať, no a vtedy to bolo také, že ona to brala ako srandu. Jednu kamarátku však bezdôvodne udrela alebo jej dala facku.

Incident na tej hodine anglického jazyka nejako nevnímala, ale postrehla, keď učiteľka rozprávala aké budú mať známky na polroku, tak obvinená bola proti tomu. Keď jej pani učiteľka povedala, že bude mať trojku, nebola spokojná a chcela si vylepšiť známku, chcela ísť odpovedať. Obe mali ísť odpovedať. Keď pani učiteľka pokračovala, rozprávala ďalej známky, tak obvinená sa začala jej pýtať, že z čoho má strach. Pýtala sa na tie výšky a potom už si nespomína. Pani učiteľka povedala, že ona sa výšok nebojí a že prečo sa pýta. Nevie, či obvinená na to niečo odpovedala alebo nie. Do konca hodiny už to bolo v pohode, už sa nič nedialo.

K druhému incidentu sa svedkyňa nevedela vyjadriť. Poprela, že by potom išla so spolužiakmi za triednou učiteľkou. Vedela, že v utorok a po angličtine mali slovenský jazyk a tam sa začala nejako obvinená so spolužiakom XXXXX rozprávať, ale táto konverzácia medzi nimi bola sranda.

S obvinenou sa v triede nerozprávajú, ale keď potrebuje poradiť, tak jej poradia. Ale keď ku nim pridá, tak sa s ňou rozprávajú. Majú spoločnú skupinu, je to celá trieda. Väčšinou je to na domáce úlohy, pomôcky a ohľadom školy, vyučovania. V tej skupine komunikuje aj obvinená. Komunikujú tam aj o správaní obvinenej, a toto by mohla vnímať obvinená negatívne.

XXXXX k veci uviedol, že na Základnej škole XXXXX vo Vrútkach pracujem ako zástupca riaditeľa školy asi 16-ty rok a zároveň na tejto škole učí dejepis a tento učí aj obvinenú.

K skutku uviedol, že za ním prišla poškodená kolegyňa XXXXX. Povedala mu, že obvinená sa jej vyhrážala, povedala, že sa jej pýtala, či sa bojí výšok. Poškodená XXXXX jej povedala, že z toho nemá dobrý pocit. On jej povedal, nech kontaktuje jej matku a nech si to vysvetlia. Dohodli si aj nejaký termín. V ten deň, keď sa stalo to, čo stalo to, čo stalo, teda keď došlo k tomu incidentu medzi obvinenou a jej spolužiakom XXXXX K tomuto incidentu vie len toľko, že v ten deň, keď sa to stalo, prišla za ním triedna učiteľka XXXXX s tým, že sa obvinená vyhráža XXXXX, že mu odreže hlavu a že sa boja aj ďalší spolužiaci. Zatelefonoval teda riaditeľovi XXXXX do riaditeľne a informoval ho, čo mu povedala triedna učiteľka. Riaditeľ sa rozhodol, že zavolá políciu. Potom sa tomu už nevenoval. Chvíľku bol v riaditeľni, ale už nič iné neriešil .

Počas jeho hodín sa obvinená nijako nevyhrážala ani jemu ani voči spolužiakom. Obvinená bola tichá, nikdy s ňou nemal žiadny konflikt, ani nezaznamenal žiadny konflikt medzi obvinenou a jej spolužiakmi počas hodiny. Jediný problém bol v tom, že obvinenú občas napomenul, aby neležala na lavici.

Vie však, že obvinená brala lieky aj na utlmenia a tak si myslí, že tie stavy, čo sa týka toho útlmu, boli spôsobené tou medicínou. Oni v septembri ponúkli matke obvinenej, individuálny študijný plán, ale toto ona odmietla, takže obvinená chodila normálnym štandardným spôsobom do školy. Na pedagogickej rade za posledné tri roky určite neriešili obvinenú, nepatrila medzi tých žiakov. Neriešili šikanu v triede obvinenej. Svedok nevedel ani o nezhodách v tejto triede. Uviedol, že štandardne sa to rieši tak, že ak je nejaký problém v triede, tak ho rieši triedna učiteľka a až ak rodič nie je spokojný s riešením, tak sa to potom rieši vyššie. Oznámenie o vyhrážaní obvinenej spolužiakovi XXXXX. urobila triedna učiteľka.

XXXXX XXXXX k veci uviedol, že od XXXXX je zamestnaný ako riaditeľ Základnej školy XXXXX vo XXXXX. Osobne sa s obvinenou stretol dvakrát. Prvýkrát to bolo počas jeho hospitačnej činnosti na hodine a druhýkrát vlastne v ten deň, keď privolali políciu.- XXXXX Volal policajtov na základe podnetu, ale nevie kto presne mu to oznámil. V čase príchodu polície už bola obvinená u školskej psychologičky XXXXX. Po príchode polície si policajti zavolali školskú psychologičku a tá komunikovala s pani XXXXX (preventistkou OR PZ XXXXX), dávala jej podklady, ako sa postupovalo v minulosti vo veci.

K samotnému skutku sa však svedok nevedel nijako vyjadriť. Vedel len o tom, že tam mali byť nejaké vyhrážky viacerým žiakom, že sa im obvinená vyhrážala podrezaním hlavy a pani učiteľke XXXXX, že sa jej vyhrážala, že či sa bojí výšok, z dôvodu zníženej známky na stupeň 3 na vysvedčení. Vyjadrenia osobne nepočul a vie to len sprostredkovane.

XXXXX XXXXX k veci uviedla, že pracuje ako učiteľka na druhom stupni základnej školy Základnej školy XXXXX vo Vrútkach. Je triednou učiteľkou XXXXX triedy, kde chodí aj obvinená. Triednou v triede obvinenej je len od začiatku školského roka XXXXX. Ťažko jej bolo charakterizovať obvinenú, lebo som s ňou bola dosť málo. Obvinená má cca 110 vymedzených hodín v 1. polroku. V predchádzajúcich rokoch učila obvinenú len výtvarnú výchovu, čo sú dve hodiny raz za dva týždne. Nemala s ňou nejaký problém na výtvarnej výchove, lebo ona rada kreslí. Jediné, čo sa dialo, že ležala na hodinách, teda bola položená na lavici hlavou a trupom. Raz sa stalo, že ju kolegyňa nevedela ani zobudiť. Bolo to niekedy v októbri alebo novembri. Začiatkom školského roka počas rodičovského združenia, riešili toto jej vyspávanie. Obvinená takto na hodinách ležala a potom sa prebrala a chcela od spolužiakov, aby jej dali poznámky, aby jej dali úlohu a spolužiaci boli z toho takí nervózni. Vtedy riešili aj jej liečbu, lebo jej matka povedala, že obvinená užíva veľa liekov. Jej matka povedala, že je problém dostať sa k MUDr. XXXXX, aby jej upravila liečbu. Dohodli sa, že rodičia spolu s psychiatrom dohodnú úpravu liečby, posilní sa kontakt školskej psychologičky s obvinenou a rodičom bol ponúknutý na zváženie individuálny študijný plán pre obvinenú, čo však odmietli. Ona osobne s obvinenou nemala nejaké vážnejšie problémy, len obvinená nevedela akceptovať príkazy učiteľov napr. si nechcela nechávať topánky v skrinke na to určenej. Keď ju nevzala na vianočné trhy, bola vzťahovačná, že prečo nie ju a prečo vzala iných jej spolužiakov a podobne. Obvinená mala problém sa autoritami, ale bežne agresívna nebola. Agresívna bola vtedy, keď išlo o známky. Jej agresivita spočívala v tom, že nadávala, keď dostala zlú známku z písomky a podobne, bolo to také afektívne správanie, bola taká prchká. Jedna z učiteliek jej povedala, že pri jednom takomto výstupe sa obvinená tak rozčúlila, že sama povedala, že sa musí ísť uklidniť na WC, že sa sama pýtala z hodiny. Obvinenej

spolužiaci jej povedali, že sa hrá na hodine s nožničkami, akoby si ich podľa ich vyjadrení „brúsila“. Aj tá jej lavica je taká poškodená. Alebo mala aj taký náramok s ostrými a s tým sa hrala.

Počas tohto školského roka jej nikto zo spolužiakov neavizoval žiadne problémy s obvinenou iba, že zas spí na lavici. Spolužiaci zle vnímali, že obvinená zasa spí na lavici a podobne. Oni zle brali to, že obvinená cez hodiny spí a potom od nich pýta, čo sa robilo na hodine a podobne. Naozaj, predtým ako došlo v januári k tomu vyhrážaniu učiteľke a žiakovi sa nič vážnejšie nestalo.

K samotným incidentom svedkyňa uviedla, že nebola svedkom ani jedného. K tomu žiakovi sa ani neviem vyjadriť, čo medzi nimi bolo. Vie len to, že dňa XXXXX na predmetovej komisii jazykov učiteľka angličtiny povedala, že dňa XXXXX počas hodiny sa jej obvinená vyhrážala, ale na presnú formuláciu si nespomína. Niečo v tom zmysle, že či sa bojí výšok. Aj učiteľka aj deti boli z toho v šoku, povedali jej to. Kontaktovala matku a dohodla stretnutie na XXXXX poobede, že bude riešiť túto situáciu. Dňa XXXXX ju hľadali cez veľkú prestávku žiaci z jej triedy, prišli za ňou do kabinetu - bolo to sedem žiakov XXXXX V ten deň šesť žiakov v triede chýbalo. Z tých, čo boli v ten deň v škole prítomní chýbali v kabinete okrem obvinenej len traja žiaci z tejto triedy. Vie, že potom, ako títo žiaci vošli do jej kabinetu, prišla aj obvinená a pýtala si od nej nejaké gombíky. Keď odišla obvinená z kabinetu, títo žiaci jej povedali, že sa jej boja, lebo že ich nejako prenasleduje, že stále za nimi chodí, že sa vyhrážala na angličtine. To spomenuli a že sa boja aj pre to, čo sa stalo na tom Spiši. Vzhľadom k tomu, že poznala prípad z Vrútok, kedy bývalý žiak zabil - dobodol zástupcu riaditeľa školy, ktorý zomrel, učiteľku a aj žiakov, situáciu riešila tak, že išla za zástupcom riaditeľa - XXXXX. Jeho oboznámila s tým, čo sa dozvedela od žiakov a zástupcu ju poslal za pánom riaditeľom. Ten sa rozhodol zavolať políciu. Potom išla na hodinu a riaditeľ volal policajtov.

Nespomína si, že by žiaci z jej triedy jej do 22.01.2025 vraveli, že by sa im obvinená vyhrážala. Až v ten deň, keď bola za nimi v triede, jej povedali, že sa im obvinená vyhrážala tým spôsobom, že či chcú dopadnúť ako na Spiši a že ju vraj hlasy v hlave na niečo navádzajú. Svedkyňa tiež uviedla, že mala obavy z reakcií obvinenej. Svedkyňa zároveň nemala vedomosť, že by obvinená mal byť šikanovaná.

XXXXX XXXXX k veci uviedla, že pracuje ako školský psychológ od začiatku minulého školského roka, t.j. XXXXX. Obvinená je žiačkou s podpornými opatreniami a diagnózou, ktorá zahŕňa ťažkosti psychického charakteru. Dostala ju do starostlivosti ako školský psychológ. Stretávajú sa 1x týždenne počas hodín telesnej výchovy.

Čo sa týka tohto konkrétneho incidentu, v piatok ju pani učiteľka XXXXX zastavila s úsmevom na chodbe, že „hádať, čo mi obvinená povedala“. Povedala, že či sa bojí výšok, následne povedala aj to s tou strechou, že čoho sa bojí a či sa bojí jej. Kolegyňa jej len povedala, že nie, že sa nebojí, že nemá na to dôvod, že prečo by sa bála, povedala to s úsmevom a tam to skončilo. Ona len povedala, že sa o tom porozpráva s obvinenou a ponáhľala sa preč na ďalšiu hodinu. To bolo všetko, čo v piatok k tomu evidovala. Následne sa na stretnutí s obvinenou pýtala na túto situáciu, čo povedala, čo sa dialo, prečo to povedala. Ona jej vysvetľovala, že to bol vtip, že predtým povedal spolužiak niečo podobné a ona sa snažila zaujať podobným spôsobom. To boli jej slová. Vysvetľovala jej vážnosť tej situácie

vzhľadom na posledné udalosti a zvyšok stretnutia jej obvinená hovorila o liste, ktorý doma začala písať pani učiteľke ako ospravedlnenie a vysvetlenie svojho konania a ako ho potrebuje ešte dokončiť a je pre ňu veľmi dôležité, aby jej ho odovzdala. Na záver stretnutia sa jej chvíľkovo pýtala, ako si vyventilovať hnev, bavili sa o športe. Následne ju pár minút pred zvoneníím odprevadila do triedy a išla na svoje ďalšie sedenie. Následne ju kontaktoval až pán zástupca pre 2. stupeň, že sa má okamžite dostaviť do jeho kancelárie. Tam jej len v krátkosti oznámil, že obvinená sa vyhrážala spolužiakom a pravdepodobne sa bude volať polícia a má ju ísť vyňať z triedy. V podobných situáciách ako psychológ vyníma deti z triedy. Odvtedy asi od 10:45 hod. bola s obvinenou vo svojom kabinete. Nechápala, čo sa deje, tak jej vysvetlila, že sa jej spolužiaci boja, že sa im vraj vyhrážala a že preto bude teraz chvíľu s ňou. Pýtala sa jej, čo sa stalo odkedy sa rozlúčili po prvej vyučovacej hodine, povedala jej, že si počas slovenčiny spomenula na niečo, čo chce dopísať do toho listu pani učiteľke. Tak to začala dopisovať a pani učiteľka slovenčiny sa jej spýtala, čo si to tam píše, načo sa otočili aj spolužiaci, aby sa pozreli. Po skončení hodiny sa vraj podľa jej slov, okolo nej spolužiaci zoskupili, začali sa pýtať, čo tam píše, koho tam spomína, prečo tam vidia spolužiakove meno – XXXXX a vraj jej povedali, že si píše zoznam detí, ktoré chce dobodať. Keď sa jej pýtala, ako reagovala a či sa im vyhrážala tak, ako tvrdia, tak to poprela a povedala, že sa s nimi v ten deň ani poriadne nerozprávala. Svedkyňa osobne o incidente so spolužiakmi nevedela absolútne nič, pokiaľ nedostala informáciu, že má obvinenú vyňať z triedy. Následne sa obvinená opýtala, že či bude zavolaná polícia, či sa to bude riešiť. Už bolo zjavné, že sa začína báť, začala sa triasť, plakať. Snažila sa ju upokojiť až pokiaľ nedorazili policajti. Počas toho iba spomenula, že prečo je ona je za toto riešená, keď spolužiakov, ktorí hovorili, že sa má ona zabiť, nikto neriešil. Takto čakali, pokiaľ neprišli policajti. Keď prišli policajti, pýtali sa jej na ten deň, čo sa stalo a potom bola svedkyňa odvolaná k ostatným policajtom do riaditeľne.

Počas sedení obvinená neverbalizovala žiadne vyhrážky voči spolužiakom, ani učiteľom. Spomínala iba ich nastavenie voči nej, že má pocit, že ju nemajú radi, že na jej správanie sa už poukazuje výraznejšie v zmysle, že keď povedala niečo nevhodné alebo keď zvýšila hlas, tak na to spolužiaci poukazovali viac, ako keď to urobil niekto iný v triede. Bolo krátke obdobie na jeseň 2024, kedy jej spomínala, že niektoré spolužiačky sa s ňou aspoň trochu rozprávajú, že s jednou z nich bola párkrát von, že je to aspoň trochu lepšie. Následne jej povedala asi tak na konci novembra - začiatkom decembra, že sa s ňou znovu prestávajú rozprávať tieto spolužiačky a že si ide do školy nosiť slúchadlá, aby sa odizovala. V decembri počas prestávok chodila často aj za ňou do kabinetu, aby mala prestávku od kolektívu. Keď v ôsmom ročníku začala s obvinenou pracovať, tak mala v triede najlepšiu kamarátku, takže sa na výraznejšie konflikty v triede nestážovala. Keď sa na jar 2024 rozkamarátili, spolužiačka - XXXXX sa prestala s ňou rozprávať. Obvinená sa cítila v kolektíve osamelá a často spolu riešili, či je spôsob, ako zachrániť tento vzťah s tou kamarátkou. Následne bola obvinená hospitalizovaná na detskej psychiatrii a pred jej návratom, čo už bolo chvíľu pred koncom školského roka, čo bola asi 2 týždne s vtedajšou pani učiteľkou triednou oslovili triedny kolektív, aby boli k nej tolerantný, keď sa vráti, nevypytovali sa jej, kde bola, čo tam robila, prečo tam bola, nekomentovali, nemali narážky. Na tú chvíľu na konci školského roka, čo sa vrátila jej hovorila, že ju spolužiaci jednoducho ignorujú, nevšímajú si ju, nespomínala žiadne narážky, komentáre. Keď sa vrátila z letných prázdnin, začali ich pravidelné sedenia, zdôverila sa jej, že jej nejaké dievčatá, povedali alebo napísali, že sa má ísť zabiť. O tom vedela vraj aj jej mamina. Išla za pánom

zástupcom ako svojim nadriadeným, vzhľadom aj na kolektív riešili, či mám ísť do triedy riešiť nejakú diskusiu na tému vzťahov a ich fungovania s obvinenou. Toto odsúhlasili s tým, že sa opýtajú obvinenej, či má o to záujem, keďže sa vyjadrovala, že už je jej ten kolektív ukradnutý a chce len dokončiť základnú školu a ísť do nového kolektívu s čistým štítom, kde ju nepoznajú a nemajú ju zaškatuľkovanú ako agresívnu. Jej odpoveď bola, že to nemá s triedou riešiť.

Svedkyňa počula o situáciách z predošlých ročníkov, kedy sa u obvinenej vyskytla aj nejaká forma fyzickej agresie. V 8. ročníku na sebe pracovala, snažila sa potláčať agresivitu, aby si ostatní o nej vylepšili, opravili mienku. Vie o dvoch takých fyzických atakoch voči spolužiakom, ktoré sa udiali v XXXXX ročníku, okrem toho počula iba o výraznejších verbálnych prípadoch v zmysle, že na nich zvýšila hlas, povedala, nech sa do nej nestarajú, nech jej dajú pokoj. V tomto školskom roku nepočula o nejakom výraznom konflikte, ani o žiadnom fyzickom útoku. Snažila sa tomu vyhýbať, kontrolovať sa. Počula však od učiteľov alebo triedy, že sa niekedy stalo, žeby niekedy vybehla, že mala drzejšiu poznámku na učiteľov, že reagovala prudšie aj na niektoré interakcie so spolužiakmi.

Taktiež počula o tom, že viacerí o tomto diskutovali o tomto incidente, ako sú učitelia chránení v školách, o tom čo sa v školách deje. Myslí si, že to mohlo nejakým spôsobom vplývať na vnímanie tejto situácie, ale musí povedať, že pri obvinenej veľa urobila aj tá jej minulosť a jej fyzické ataky, alebo prudšie verbálne vyjadrovanie. Hneď na začiatku roka riešená bola obvinená konzultáciou s matkou, aj s otcom a triednou učiteľkou z dôvodu spania na hodinách. Obvinená jej spomínala v kontexte pýtania si úloh od spolužiakov spoločnú triednu skupinu. Spomínala jej, že jej dlho neodpisovali a že jej tam hovorili, že jej ich nepošlú, lebo nemala spať na hodinách a častejšie jej spomínali tieto narážky na spanie na hodinách. Obvinená jej spomínala teraz tých posledných pár týždňov, že ju spolužiak XXXXX provokuje, smeje sa, má narážky na to spanie. Nespomínala jej však, žeby sa mu vyhrážala.

V priebehu vyšetrovania bol zabezpečený znalecký posudok XXXXX, z odboru psychológie, z ktorého vyplýva, že u obvinenej úroveň psychického a mravného vývinu zodpovedá kalendárnemu veku. Kapacita inteligencie je v strede intervalu priemeru. Myslenie je tachypsychické, so zvýšenou asociatívnou ponukou a promptným prísunom asociácií. Intervaly medzi podnetom a reakciou sú skrátené. Suspektná kontaminácia. Konceptualizácia je neobvyklá. Obvinená pri opise deja príliš často využíva analógiu, metaforu, metonymiu, čo v rámci jej skromnej slovnej zásoby slovíes pôsobí toporne, zvyšuje sémantickú neurčitosť a v konečnom dôsledku zneisťuje adresáta komunikačného aktu a môže viesť k chybnjej interpretácii. Verbalizácii chýba priliehavý citový sprievod. Hranica medzi vnímaním a predstavivosťou je neostrá. Osobnosť obvinenej nesie známky autizmu, alo- i auto-psychickej derealizácie. Z vlastností osobnosti možno menovať plachosť, uzavretosť, impulzivitu, explozivitu, citovú nestálosť, nerešpektovanie pravidiel, individualizmus, nezávislosť, vysoké pudové napätie, nízku odolnosť voči stresu a zážitkom frustrácie, nízky prah pre iniciáciu afektu hnevu. Hladina spontánnej predátorskej agresivity je nízka. Prejavy označované za agresívne sú manifestáciou impulzivity a explozivity. Psychologickým vyšetrením som nezistil vyššiu mieru agresívnej tenzie, ako súčasti osobnostnej výbavy. Obvinená nemá sklon ku klamstvu, fabulácii, alibizmu. Obvinená má pozitívny vzťah k poškodenej XXXXX. Postoj nenávisti k XXXXX sa z pohľadu psychologického vyšetrenia javí v opačnej perspektíve. Obvinená je objektom nenávisti a šikanovania spolužiakmi. Výroky XXXXX sú plné domnienok a

katatýmnych nadinterpretácií, ktoré nemajú oporu v objektívnej realite. Stigmatizácia, ostrakzovanie, šikanovanie, škandalizovanie, ktorému aktuálne pozadie tvorila celoštátna panika po vražednom útoku žiaka na učiteľku a žiačku v Spišskej Starej Vsi. Obvinená je spôsobilá vnímať udalosti, ktoré sa dejú v jej okolí a v zhode s objektívnou pravdou ich s odstupom času reprodukovat'. Resocializačná prognóza závisí v prvom rade od farmakologickej kontroly psychopatologickej symptomatiky a od tolerantného sociálneho prostredia. Je sociálny outsider, je vďačná za tolerantný, empatický prístup, čo treba výchovne a psychoterapeuticky využiť. Z pohľadu znalca ide o prípad davového konania v situácii celoštátnej paniky po vražednom útoku žiaka v Spišskej Starej Vsi. Výsledkom je kriminalizácie obete - šikanovanej mladistvej obvinenej. Jej prejavom psychomotorického nepokoja spolužiaci pripisujú agresívne motívy a snahu upútať pozornosť okolia.

Do vyšetrovacieho spisu boli tiež zabezpečené správy XXXXX, z ktorých vyplýva, že obvinená jej suspenzarizovaná v jej ambulancii detskej psychiatrie pre depresívnu poruchu so sebapoškodzovaním, ľahkú poruchu autistického spektra-Aspergerov syndróm, pričom v anamnéze mala aj škodlivé zneužívanie THC.

V priebehu vyšetrovania bol zabezpečený znalecký posudok XXXXX XXXXX z odboru zdravotníctvo a farmácia odvetvie psychiatria, zo záverov ktorého vyplýva, že u obvinenej sa nejedná o duševnú poruchu ani chorobu v užšom zmysle slova tj. psychózu, ani inú závažnejšiu psychopatológiu v zmysle psychotickej dezintegrácie osobnosti. Zisťuje u nej znaky disharmonického vývoja osobnosti, abúzus viacerých psychoaktívnych látok bez znakov závislosti (HHC, alkohol, nikotín.cigarety), v anamnesticky ľahkú formu Aspergerovho syndrómu so sebapoškodzovaním a depresívnu poruchu stredne ťažkého stupňa. Znalkyňa konštatovala, že pokiaľ sa skutok stal tak ako je popísaný v uznesení o vznesení obvinenia, posudzovaná obvinená vzhľadom na svoj duševný stav, svoje konanie bola schopná ovládať a bola schopná rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť. Ovládacie a rozpoznávacie schopnosti u obvinenej v čase skutku neboli znížené. Obvinená v súčasnosti zmysel trestného konania chápe a je schopná pochopiť aj zmysel prípadného trestu. Znalkyňa u obvinenej konštatovala abúzus viacerých psychoaktívnych látok bez znakov závislosti (HHC, alkohol, nikotínové cigarety). Znalkyňa u obvinenej konštatovala tiež v rámci jej vývoja osobnosti nižšiu frustračnú toleranciu (odolnosť voči záťaži), kedy sa u nej môže manifestovať nevhodné (i agresívne, respektíve autoagresívne) správanie. Pobyt obvinenej na slobode znalec z psychiatrického hľadiska nepovažuje za nebezpečný a nenavrhuje jej žiadne ochranné opatrenia. Ďalšie významné skutočnosti znaleckým skúmaním zistené neboli.

Taktiež v priebehu vyšetrovania bol zabezpečený znalecký posudok znalca XXXXX z odboru elektrotechnika, pričom znalec skúmal mobilný telefón zn. Apple iPhone 11 obvinenej, z ktorého vyplýva, že v čase skúmania bol tento funkčný a znalec v ňom identifikoval súbory obsahujúce komunikáciu v rámci triedneho chatu. Po vzhliadnutí týchto správ bolo zistené, že sa jedná o viacero komunikácií obvinenej s kamarátmi ako aj z triedou, pričom z komunikácie s triedou vyplývalo, že obvinená nebola obľúbená, avšak komunikácia neobsahovala prvky explicitnej šikany zo strany spolužiakov voči obvinenej.

Do vyšetrovacieho spisu bol zabezpečený list obvinenej adresovaný poškodenej XXXXX, ktorý uvádzala aj vo svojom výsluchu. Tento list bol rozpisáný a po obsahovej stránke v ňom obvinená vysvetľovala poškodenej svoje konanie a uviedla, že jej cieľom bolo zapadnúť do triedy, nakoľko sa cíti vyčlenená z triedy a vníma aj, že ju učitelia posudzujú inak. V liste popísala svoje vnímanie priebehu skutku.

Do vyšetrovacieho spisu bola zabezpečená správa ZŠ XXXXX k obvinenej. Z tejto správy vyplýva, že obvinená je žiačkou Základnej školy XXXXX vo Vrútkach od XXXXX. V minulosti boli žiačke udelené nasledovné výchovné opatrenia: dňa XXXXX dostala obvinená napomenutie triednym učiteľom dôvodu nerešpektovania pokynov vyučujúcich aj po upozorneniach. Rovnako boli vykonané aj pohovory bývalých triednych učiteliek so zákonnými zástupcami obvinenej: dňa XXXXX2 - pohovor XXXXX s matkou obvinenej a matkou žiačky XXXXX - správanie sa žiačok v škole aj mimo školy, dňa 0XXXXX - pohovor XXXXX s matkou obvinenej- emočné ťažkosti žiačky, dňa XXXXX- pohovor XXXXX s rodičmi obvinenej- ťažkosti žiačky na vyuč. hodinách - rozhovoru sa zúčastnila aj školská psychologička, ktorá navrhla žiačke individuálne štúdium a rodičia ho odmietli, dňa XXXXX - predvolaná matka obvinenej.

Do vyšetrovacieho spisu bola doložená aj evidencia stretnutí školského psychológa so žiakom. Z tejto evidencie vyplýva, že obvinená pravidelne navštevovala školskú psychologičku od roku 2023 doposiaľ, témou stretnutí bolo v podstate zvládanie vzťahov a emócií (hnev, nadväzovanie vzťahov, vzťah s otcom, sebakontrola, správanie triedy, únava, lieky, ventilovanie emócií a pod.). Posledné stretnutie sa uskutočnilo dňa XXXXX na tému ospravedlnenie pani učiteľke, výzor a sebapoškodzovanie.

Z evidencie obvinenej u špeciálneho pedagóga vyplýva, že obvinenej boli poskytované v priebehu vyučovania podporné opatrenia, a to na základe záverov viacerých psychologických poradní.

Do vyšetrovacieho spisu bolo tiež zabezpečené potvrdenie Univerzitnej nemocnice XXXXX, z ktorého vyplýva, že obvinená bola od XXXXX hospitalizovaná na Psychiatrickej klinike UNM s odporúčaním postupného nábehu na školskú záťaž a tolerantný prístup.

V rámci vyšetrovania bola do vyšetrovacieho spisu zabezpečená aj Sprava UPSVaR v Martine, z ktorého vyplýva, že obvinená nebola až do skutku vedená v evidencii sociálneho kurátora SPODaSK. V súvislosti s jej osobou neboli evidované žiadne výchovné a ani vzdelávacie problémy a ani žiadne iné protiprávne konania, v rodine nebolo potrebné vykonávať žiadne opatrenia. Ani zo strany základnej školy, ktorú maloletá navštevuje nebol zaslaný na tunajší úrad žiadny podnet vo veci problémového správania alebo iných výchovných problémov v školskom zariadení. K rodinnej situácii obvinenej uviedli, že rodičia obvinenej sú

rozvedení. Obvinená má troch mladších súrodencov. Maloleté deti boli po rozvode rodičov zverené do osobnej starostlivosti matke a spolu s matkou a jej terajším partnerom žijú v spoločnej domácnosti.

Obvinená bola na základe uznesenia Okresného súdu XXXXX sp.zn. XXXXX XXXXX zo dňa XXXXX, vykonateľného XXXXX zverená do dočasnej starostlivosti XXXXX na obdobie 3 mesiacov od nariadenia neodkladného opatrenia. Zo záverov správy Diagnostického centra vyplýva, že aktuálna úroveň intelektových schopností obvinenej sa pohybuje v strednom pásme priemeru. Jej osobnosť je adolescentná, disharmonicky sa vyvíjajúca, smerujúce k introverzii. Jej emocionalita je veľmi nestabilná, výrazne ovplyvnená subjektívnym vnímaním okolitého sveta, ale i obsahmi jej vnútorného prežívania. Vôľová sebaregulácia je oslabená. Sociálne normy pozná, no nemá ich dodatočne zvnútornené. V sociálnych interakciách nedokáže adekvátne vyhodnocovať sociálny kontext. Uprednostňuje záľuby umeleckého charakteru. Potrebuje dôsledný, no zároveň citlivý výchovný prístup, s jasne vymedzenými pravidlami a hranicami správania spolu so zvýšenou kontrolou.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že obvinená nebola priestupkovo postihnutá.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obvinená nebola v minulosti odsúdená.

Podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona prečinu nebezpečného vyhrážania sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a taký čin spácha na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie dieťa.

Podľa § 127 ods. 1 Trestného zákona dieťaťom sa rozumie osoba mladšia ako osemnásť rokov.

V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že obvinená je v zmysle § 94 ods. 1 Trestného zákona osobou mladistvou, pričom v zmysle posudzovania jej konania je potrebné aplikovať osobitné ustanovenia Trestného zákona týkajúce sa trestného stíhania mladistvých.

V zmysle § 95 ods. 2 Trestného zákona prečin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, nie je trestným činom, ak ho spáchal mladistvý a ak je jeho závažnosť malá.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatelia je jeho závažnosť nepatrná.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obvinená počas hodiny angličtiny v škole potom ako jej učiteľka poškodená XXXXX XXXXX oznámila známku z anglického jazyka na polročnom vysvedčení, zareagovala na vyučujúcu s otázkami či sa bojí výšok. Poškodená nakoľko jej chcela ukázať pred triedou, že sa jej nebojí,

na to reagovala protiotázkou, či sa pýta, lebo ju chce zhodiť zo strechy. Následne odpovedala obvinenej, že výšok sa nebojí. Potom obvinená stupňovala svoje otázky a opýtala sa, že či sa poškodená niečoho bojí. Na čo odpovedala poškodená, že nie prečo by sa mala. Následne sa jej obvinená opätovne opýtala, či sa bojí jej. Poškodená opätovne uviedla, že nie a či by sa mala. Samotná poškodená pritom uviedla, že pri stupňujúcich otázkach sa obvinenej, jej hlavou behali rôzne myšlienky, pričom pri tretej otázke sa už bála. Poškodená sa bála, čo by jej obvinená mohla niečo urobiť, nakoľko mala vedomosť, že si obvinená ubližuje a mala depresívne nálady. V minulosti už riešila, aby nemala obvinená výbuchy hnevu, tak sa jej vopred pýtala, či môže písať písomku potom ako dlho chýbala. Samotný strach poškodenej v podstate potvrdzuje aj samotná obvinená, keď uviedla, že si potom všimla ako mala po jej slovách poškodená vážny výraz. Tvrdenie obvinenej, že svoje slová nemyslela vážne a povedala ich, aby zapadla do kolektívu, sa neodzrkadľujú v zabezpečených dôkazoch. Nakoľko ani z výpovede poškodenej XXXXX ako ani z výpovede svedka XXXXX., nevyplýva, že by slovám obvinenej predchádzala nejaká skoršia komunikácia poškodenej s inými žiakmi. XXXXX síce uviedla, že tam bola nejaká komunikácia, avšak tá mala byť zo strany svedkyne až reagujúca na predošlé slová obvinenej. Zároveň samotná obvinená uviedla a potvrdzujú to aj výpovede iných svedkov a predložené záznamy zo školy, diagnostického centra ako aj závery znaleckých posudkov, že obvinená je impulzívna a reaktívna a v minulosti sa v škole chovala agresívne a poukázala na nesprávne riešenie situácií v škole so spolužiakmi, čo spôsobilo aj zmenu vzťahov v triede, a preto obvinená musela byť uzročená, že svojimi slovami voči poškodenej, ktoré stupňovala, u poškodenej mohla vyvolať dôvodný strach o jej život a zdravie, a preto mám za to, že z vyššie uvedených dôvodov čiastkový útok obvinenej na poškodenú XXXXX po formálnej stránke napĺňa po formálnej stránke znaky prečinu vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona.

V tejto súvislosti je, ale potrebné poukázať na skutočnosť, že obvinená v čase spáchania skutku bola osobou mladistvou, a preto pri posudzovaní jej trestnoprávnej zodpovednosti je potrebné aplikovať dikciu § 95 ods. 2 Trestného zákona v kontexte § 10 ods. 2 Trestného zákona a zaoberať sa mierou závažnosti trestného činu. V tejto súvislosti poukazujem, na spôsob vyrieknutia vyhrážok obvinenou, ako aj na skutočnosť v akom kontexte boli tieto slová vyrieknuté a s poukazom na tvrdenie poškodenej XXXXX, že až opakovaní vyhrážok nadobudla táto strach, že jej obvinená môže niečo urobiť, mám za to, že závažnosť spáchaného skutku, vzhľadom na spôsob jeho spáchania ako aj následok, malá a teda sa nejedná o trestný čin. Je však zrejmé, že takéto správanie obvinenej nie je v súlade so zákonnými normami správania sa jednotlivca a ani s normami slušného správania sa žiaka voči učiteľovi. Mám teda za to, že tento skutok by mohol byť posúdený ako priestupok.

Zároveň z výpovede svedkyne poškodenej XXXXX vyplýva, že nemala od syna žiadne informácie o tom, že by sa obvinená nejakým spôsobom mala vyhrážať jej synovi XXXXX Zároveň tento sám žiadne vyhrážky na jeho osobu nepočul a až po hodine mu to povedali spolužiaci. Toto vyplýva aj z výpovedí svedkov- spolužiakov XXXXX Zároveň sám XXXXX. nemal obavu zo slov obvinenej, že si má dať dole hlavu, inak mu ju odreže hlavu, ktoré mu povedali spolužiaci, a to ani potom ako mu toto následne povedali spolužiaci. Samotná poškodená ako zákonná zástupkyňa XXXXX si neuplatnila žiadne práva poškodeného. Je však zrejmé, a priznáva to aj

samotná obvinená, že slová, že si XXXXX vysoký spolužiak sediaci v prvej lavici „má dať dole hlavu, lebo mu ju odreže“ zazneli.

Z uvedeného je teda zrejmé, že osoba, voči ktorej mala vyhrážka obvinenej smerovať, nepociťovala dôvodný strach o svoj život a zdravie a to ani potom ako jej to bolo následne povedané spolužiakmi. Neboli teda naplnené základné zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360/ ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, kedy nenastal zákonom predpokladaný následok trestného činu ako súčasť objektívnej stránky trestného činu. Na druhej strane konanie obvinenej nie je v žiadnom prípade možné vnímať ako zákonne konformné. Jej konanie ani v tejto časti nebolo v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky a mohlo by byť ďalej posudzované rovnako priestupok.

Poukazujem tiež, že pri posudzovaní skutku ako aj vnímaní konania obvinenej zohrávala dôležitú úlohu aj skutočnosť, že obvinená už v minulosti mala problémy so správaním v škole, kedy mala viacero konfliktov až fyzických potyčiek so spolužiakmi a ako aj sama priznala problémy so spracovávaním emócií a sebaovládaním. V tomto kontexte bolo aj vnímané jej správanie.

V neposlednom rade je potrebné poukázať ako vyplýva z vykonaného dokazovania, že konanie obvinenej bolo vnímaná zúčastnenými osobami v kontexte udalostí, ku ktorým došlo v Spišskej Starej Vsi a aj sám znalec z odboru psychológia uviedol, že sa jedná o prípad tzv. davového konania v situácii celoštátnej paniky po vražednom útoku žiaka v Spišskej Starej Vsi.

V zmysle vyššie uvedených skutočností je teda zrejmé, že skutok, pre ktorý bolo obvinenej vznesené obvinenie nenapĺňa v časti vôbec znaky skutkovej podstaty pokračujúceho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona a zároveň v časti nedosahuje takej intenzity, aby vykazoval ani znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1 Trestného zákona.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Z vykonaného dokazovania je však zrejmé, že správanie obvinenej nebolo v súlade so zákonom a môže vykazovať znaky priestupku, a je preto potrebné, aby bol prejednaný príslušným správnym orgánom.

Z vyššie uvedených dôvodov som preto rozhodla, tak ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Katarína Kocianová
prokurátorka